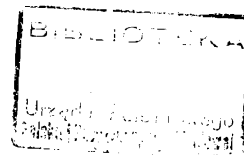

Warszawa, 2 grudnia 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

A63k 3/02 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18884.

Kl. ~~77~~ 18/20.

77h 3/02

Hannah Mary Smith
(Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki).

Urządzenie do przytrzymywania psów na starcie.

Zgłoszono 27 września 1929 r.

Udzielono 30 sierpnia 1933 r.

Pierwszeństwo: 14 listopada 1928 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządu, służącego do wypuszczania psów wyścigowych ze startu.

Przedmiotem niniejszego wynalazku między innymi jest ulepszone urządzenie do puszczania psów ze startu, zastępujące w zupełności dotychczas stosowany sposób startowania psów z klatek; przyrząd przytrzymujący psa przed biegiem aż do chwili startu, pozwalający na ustawienie się psa w najdogodniejszym dla niego położeniu w celu szybkiego rozpoczęcia pościgu za przedmiotem wabiącym; ulepszony przyrząd startujący dla psów, zapomocą którego psy mogą być puszczane równocześnie lub w wymierzonej co do czasu kolejności;

przyrząd do startowania uruchomiany elektrycznością w celu ułatwienia puszczania do biegu psów w dokładnym czasie, a więc również dla dokładnego sprawdzania rzeczywistej szybkości biegu rozmaitych psów; przyrząd puszczający psy w pogon za przedmiotem wabiącym, składający się z części, które nie przeszkadzają psu w szybkim starcie, a które całkowicie zabezpieczają psy przed obrażeniami ich ciała, powodowanymi przez wysiłki psów wyrwania się do biegu, oraz przyrząd startujący (puszczający) psy, umożliwiający jednocześnie dokładną obserwację psa na starcie, w celu łatwiejszego określenia właściwej szybkości danego psa, jak również

szybkości jego zrywania się na starcie, co daje możność poznania wad jego, a więc i możność poprawy tych ostatnich.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok z góry części urządzenia wypuszczającego psy ze startu, przyczem zaznaczone są końce wielu różnie działających sznurów.

Fig. 2 przedstawia widok z przodu urządzenia według fig. 1, fig. 3 — widok psa z boku z założeniem na niego urządzeniem przytrzymującym go, przyczem widok ten jest wzięty po linii 3—3 na fig. 2; fig. 4 przedstawia widok z przodu części głównej uprząży psa przedstawionej na fig. 3; fig. 5 — widok z boku jednego szczegółu takiej uprząży.

Według wynalazku urządzenie startujące składa się zasadniczo z rury lub belki 10 o odpowiedniej długości, a wystającej ze ścianki wewnętrznej 11 w poprzek toru 7 w stronę szyny zewnętrznej, po której przesuwa się wózek z przedmiotem wabiącym.

Rura 10 przechodzi ponad ścianką wewnętrzną 11 do wnętrza owalu, przyczem może być w tem miejscu zamocowana w jakikolwiek odpowiedni sposób. Ścianka 11 może służyć jako podpora, lub też można stosować jakąś inną oddzielną podporę, jak np. kozioł 11a, podobny do kozła murarskiego.

W pewnych odstępach umieszczone są na belce 10 części podtrzymujące psia uprzęż; części te są umieszczone w poprzek rury 10. Każda z tych części 12 służy do umocowania na niej po jednym przyrządzie przytrzymującym, z których każdy służy dla jednego psa. Każda z tych uprząży posiada urządzenie rozpinające ją, składające się z lin, drutów lub innych ruchomych i podatnych części.

Jak to uwidoczniło na fig. 2, uprzęż posiada część zachodzącą na piersi psa i służy do powstrzymywania go od oderwa-

nia się od belki 10. Ta przednia część uprząży rozpinana jest równocześnie i wspólnie z uprzężą tułowia przedstawioną na fig. 3.

Każda część 12 posiada taśmy nośne 13, utrzymujące ją przy belce 10. Na przedzie i tyle części 12 umieszczone są części uprząży opasujące tułów psa. Tylne części uprząży potrzebna jest dla psów, które mają zwyczaj kręcić się, a dla psów przyzwyczajonych do startowania część ta może nie być stosowana.

Budowa przedniej i tylnej opaski uprząży jest zasadniczo taka sama; części te są na fig. 3 oznaczone liczbami 14 i 15.

Przednia opaska 14 przymocowana jest do części 12 nagwintowanym sworzniem z kółkiem ręcznym 17, zapomocą którego opaska może być opuszczana lub podnoszona odpowiednio do wzrostu psa. Tylne opaska 15 przymocowana jest w podobny sposób zapomocą sworznia 16 z kółkiem ręcznym 17.

Przednia opaska uprząży psa składa się z prawego przedniego paska 20, lewego przedniego paska 21 i spodniego paska 22. Paski 20 i 21 są wykonane ze skóry i przymocowane jednym końcem do górnej opaski 14. Dolny pasek 22 jest przymocowany do spodu opaski 14, przyczem pasek ten zakładany jest pomiędzy przednie nogi psa i złączony z wolnymi końcami pasków 21 i 20 zapomocą wyciąganej zatyczki 23.

W paskach 20 i 21 znajdują się oczka; także oczka znajdują się w pasku 22; przy odpowiednim złożeniu wszystkich trzech pasków te ostatnie przytrzymywane są razem zapomocą zatyczki 23, przekniętej przez wyżej wspomniane oczka, przyczem zatyczka znajduje się w położeniu poziomem.

Do zatyczki 23 przymocowana jest linka, drut lub sznurek 24, przeprowadzony przez odpowiednie wodzidła znajdujące się na pasku 21; sznurek ten służy do wycią-

gania zatyczki 23 z oczek złożonych pasków, zwalniając je i usuwając w ten sposób zapórę dla psa z przodu. Zwolnienie wszystkich tych pasków odbywa się równocześnie. W tej samej chwili, gdy zatyczka 23 wysuwa się z oczek, otwarte zostają również opaski 14 i 15; z tego powodu linka 24 może być częścią linki, kabla lub drutu, albo też innego urządzenia, używanego do otwierania opasek 14, 15 oddzielnie lub razem.

Budowa opasek 14 i 15 jest zasadniczo jednakowa z wyjątkiem tego, że do części 14 przymocowane są paski 20, 21 i 22 oraz że opaska 15 posiada mniejszą średnicę, a niżeli opaska 14. Wierzchołki opasek 14 i 15 znajdują się zasadniczo na jednej linii poziomej.

Każda opaska 14 składa się ze sworzenia 16 z kółkiem ręcznym 17, przy czym sworzeń 16 wkręcony jest w otwór nagwintowany w części 12 tak, że przy obrocie kółka 17 opaska 14 jest przesuwana lub oddalana w stosunku do części 12. Nagwintowany sworzeń 16 zaopatrzony jest na drugim końcu w rozszerzoną głowicę 25, przy czym sworzeń przechodzi przez bloczek 26, stanowiący część składową opaski 14.

Bloczek 26 posiada zwisającą część 27, przez którą przechodzi trzpień 28. Na trzpieniu 28 osadzone są przegubowo dwie symetryczne części łukowe 29 i 30, rozwierające się w przeciwnych kierunkach i uwalniające w ten sposób opasanego przez nie psa. W każdej takiej części łukowej 29 i 30 znajduje się po jednym uchu 31, za które zaczepione są końce sprężyny 32; sprężyna przyczepiona jest do bloczka 26 tak, że normalnie części łukowe 29 i 30 są stale utrzymywane w położeniu rozwarciem.

Każda część 29 i 30 w dolnym swym końcu posiada występ 33 przez który przechodzi śruba 34, przy czym każda z tych części jest wyłożona od wewnątrz łuku

skórą lub pilśniem 35. Wyłożenie zapobiega stykaniu się ciała psa bezpośrednio z metalowymi łukami 29 i 30, dzięki czemu unika się skaleczeń.

Dolna część opaski 14 składa się z dwóch symetrycznie umieszczonych łuków 36 i 37, z których każdy posiada wyłożenie 38, podobne do wyłożenia 35. Łuk 36 przyłączony jest do części łukowej 29, a łuk 37 do łuku 30 za pomocą śrub 34 przechodzących przez występy 39 w łukach 36 i 37.

W części łukowej 36 umieszczona jest na zawiasie 40 zasuwka 41 z główką 42, wchodzącą do otworu 43 w łuku 37. Do popychania zasuwki 41 do położenia zamkniętego części łukowej 36 z częścią łukową 37 służy sprężyna 44, przymocowana jednym końcem do części łukowej 36, a drugim do zasuwki 41. Aby zapobiec zmianom w ustawieniu płaszczyzn części łukowych 36 i 37, na pierwszej z nich znajduje się cały szereg występów 45, pomiędzy którymi przesuwa się występ 46 części łukowej 37 w chwili, gdy części łukowe 36 i 37 znajdują się w położeniu zamkniętym.

Na drugim końcu zasuwki 41 umocowana jest linka 47 przeprowadzona przez wodzydła 48, znajdujące się na częściach łukowych 36 i 29. Linka 47 przeprowadzona jest do części 12, a stamtąd do wewnętrznego końca belki 10. Każda poszczególna linka 47 zaopatrzona jest w sprzączkę 49, pozwalającą na jej skracanie lub wydłużanie.

Wykonanie opaski 15 jest identyczne z wykonaniem opaski 14. Części opaski 15 odpowiadające takim samym częściom opaski 14, oznaczone są temi samymi liczbami. Linka uruchamiająca do opaski 15 oznaczona jest liczbą 50, a sprzączka tej linki — liczbą 51.

Linki 47 i 50 przeprowadzone są przez wodzydła 52 i przeciągnięte wtył wzdłuż belki 10 powyżej części 12 do ruchomego łącznika 60, znajdującego się obok części

60a, ograniczającej przesunięcia łącznika 60 ku wnętrzu toru i zapobiegającej tem samem zbyt niemu rozluźnieniu linek 47 i 50.

Łącznik 60 osadzony jest na czopie ramionami w kształcie litery M; od przegubu 61 wystaje ramię 62 dźwigni, służące do przesuwania łącznika 60 i pociągania sznurów 47, 50, dzięki czemu sznury zostają pociągnięte w kierunku przegubu 61 i otwierają opaski 14 i 15, jak również rozłączają paski 21, 22 i 20.

Jak powyżej zaznaczono, zatyczka 23 przywiązana jest do sznura 24, pociąganego w ten sam sposób, jak i inne sznury i przeciągniętego przez odpowiednie wodzidła, lub też przez wodzidła innych sznurów. Ponieważ sznur 24 jest stosunkowo krótki może więc być połączony i stanowić część sznura 47 tak, że uruchomiony zostaje wspólnie ze sznurem 47.

Dźwignia 62 osadzona jest na czopie 63; zewnętrzne jej ramię może być połączone z urządzeniem kotwicowem 64 regulatora elektromagnetycznego 65, uruchomianego przez dowolne, odpowiednie źródło prądu elektrycznego, np. za pośrednictwem przewodników 66 i 67, przeprowadzonych do źródła elektryczności.

W jeden z kabli może być załączony wyłącznik 68, który służy do wzbudzania regulatora elektromagnetycznego 65, wskutek czego zostaje uruchomiona kotwica poruszająca ramię 62 w celu pociągnięcia sznurów 47 i 50, otwierających w ten sposób opaski 14 i 15 i rozłączających paski 20, 21 i 22.

Jak to przedstawiono na fig. 1, dźwignia 62 może być zaopatrzona w rękojeść 69 tak, że całe urządzenie może być uruchomione ręcznie.

Poza tem na fig. 1 przedstawiony jest trzeci sposób uruchomienia urządzenia startującego. Kable 66 i 67 przeprowadzone są do wyłącznika złożonego z dwu płyt miedzianych 70 i 71, z których pierwsza

jest połączona elektrycznie z kablem 67, a druga z kablem 66. Płytki 70 i 71 umieszczone są na odpowiednich częściach izolacyjnych, utrzymywanych w oddaleniu od siebie zapomocą sprężyn 72 tak, że normalnie pomiędzy płytami 70 i 71 nie ma kontaktu. O ile pożądanem jest puścić psy w zależności od miejsca, w którym znajduje się w danej chwili wózek ze sztucznym zajęcem, to płytki 70 i 71 wraz z ich obsadą izolacyjną zakłada się na drodze wózka. Z chwilą gdy wózek dolnem kółkiem biegowem dojdzie do płytki 70, dociska ją wówczas do płytki 71 i zamyka w ten sposób obwód prądu, w który jest włączony regulator elektromagnetyczny 65, dzięki czemu kotwica 64 zostanie przyciągnięta, przyciągając ramię 62, co powoduje zwolnienie psów z uprzęży.

Inna odmiana wykonania przyrządu według wynalazku polega na tem, że każda uprzęż posiadać może swój własny mechanizm zwalniający i osobny regulator 65 z kotwicą uruchamiającą dźwignię. Oddzielne działanie każdej uprzęży może być osiągnięte przez uruchomienie każdej poszczególnej dźwigni ręcznej. W ten sposób, to jest zapomocą szeregu ręcznie dających się poruszać dźwigni lub mechanicznie i elektrycznie regulowanych wyłączników, psy mogą być wypuszczane w różnych odstępach czasu.

Urządzenie elektryczne, pozwalające na kolejne zwalnianie psów do biegu posiada cały szereg par płytek 70 i 71, z których każda para służy dla jednej uprzęży i może być wprowadzana w ruch przez wózek oddzielnie tak, iż każdemu z psów można nadać przy startowaniu przyznane mu wyrównanie.

Całe urządzenie jest tak lekkie i może być tak łatwo nastawiane, że może być przenoszone w różne miejsca toru tak, iż wystarcza tylko jeden przyrząd do startu. Samo ograniczenie toru może być ciągłe i może nie posiadać bramek do wnoszenia

klatek, niezbędnych przy obecnym starcie psów, a znajdujących się w pewnych odstępach od siebie w płótkach bieżni dotychczasowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przytrzymywania psów na starcie, znamienne tem, że składa się z uprząży (12, 14, 15 i 20, 21, 22), służącej do przytrzymywania psa, wraz z urządzeniem (23, 40, 41) zamykającym tę uprząż, oraz z urządzenia (11, 11a, 10), służącego do wyznaczenia miejsca startu wraz z urządzeniem (24, 47, 50, 62) do pośredniego zwalniania psów do biegu.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że dla każdego psa jest przeznaczona osobna uprząż, składająca się z jednej lub dwu opasek (14, 15) obejmujących tułów psa, oraz z pasków (20, 21, 22) zachodzących na jego piersi, przyczem każda uprząż jest przymocowana do części (12) do nastawiania i dokładnego ustalania położenia psa.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że opaski (14, 15) składają się z górnych łukowych części (29, 30), połączonych ze sobą przegubowo zapomocą trzpienia (28) i z dolnych symetrycznych części łukowych (36, 37), które łączą się z częściami górnymi zapomocą odpowiednich występów (33, 39) z otworami, przez które przechodzą łączące śruby (34), przyczem metalowe części łukowe (29, 30, 36, 37) zaopatrzone są w wewnętrzne wyłożenie (35, 38) z pilśni lub skóry, które zapobiega skaleczeniu się psa.

4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że opaski (14, 15) posiadają uszka (31), do których są przymocowane sprężyny (32), zawieszone jednym końcem na bloczkach (26) części (12) tak, iż normalnie opaski są utrzymywane w położeniu otwartem, zaś ich zamknięcie odbywa się zapomocą zawiasy (40) w części

(36) zapomocą zasuwki (41) z główką (42), dociskaną przez sprężynę (44) i przymocowaną jednym końcem do części (36), przyczem występy (46) części (37), wchodząc między występy (45) części (36), zapewniają właściwe wzajemne położenie części łukowych.

5. Urządzenie według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że paski (20, 21, 22) ze skóry, zachodzące na piersi psa, połączone są bezpośrednio z górną, względnie dolną częścią opaski (14) i posiadają oczka, przez które po odpowiedniemu złożeniu pasków przechodzi zamykająca zatyczka (23), której powtórne wyjęcie powoduje częściowe zwolnienie psa.

6. Urządzenie według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że każda uprząż złożona z opasek, pasków i części zamykających, jest połączona z jedną częścią (12), która zapomocą taśm nośnych (13) jest przymocowana do rury lub belki (10), osadzonej w szynach płotu (11) lub w jakiegokolwiek oddzielnej podporze, np. w koźle (11a) wpoprzek toru w miejscu startu, względnie, gdy psy mają startować z różnych linii, belka (10) wraz z jedną lub kilkoma częściami (12), które na niej są osadzone w pewnych odstępach, może być ustawiona w dowolnych miejscach toru.

7. Urządzenie według zastrz. 1 — 6, znamienne tem, że opaski (14, 15) są przymocowane do części (12) zapomocą nagwintowanych sworzni (16) z kółkami ręcznymi (17) i rozszerzonymi głowicami (25), przyczem sworznie te przechodzą przez bloczki (26), stanowiące części składowe opasek (14, 15) tak, iż przez odpowiednie wkręcanie lub wykręcanie sworzni (16) zapomocą kółek ręcznych (17) opaski mogą być podnoszone lub obniżane odpowiednio do wzrostu psa.

8. Urządzenie według zastrz. 1 — 7, znamienne tem, że do każdej zatyczki (23), spinającej paski (20, 21, 22), przymocowana jest linka, drut albo sznurek (24), słu-

żący do wyciągania zatyczki (23) z oczek złożonych pasków, przyczem linka ta przeprowadzona jest przez odpowiednie wodzidła, znajdujące się na pasku (21).

9. Urządzenie według zastrz. 1 — 7, znamienne tem, że do każdej zasuwki (41) opasek (14, 15) przymocowana jest linka (47, 50), służąca do zwalniania zasuwki, przeprowadzona przez wodzidła (48), znajdujące się na częściach łukowych (36, 29) i poprowadzona przez część (12) do belki (10).

10. Urządzenie według zastrz. 9, znamienne tem, że linki (47, 50) mogą być zaopatrzone w sprzączki (49, 51), pozwalające na ich skracanie lub wydłużanie.

11. Urządzenie według zastrz. 1 — 10, znamienne tem, że pociąganie linki (24) od zatyczek (23) oraz linki (47, 50) od zasuwki (41) powoduje równoczesne otwarcie pasków (20, 21, 22) oraz opasek (14, 15), a zatem całkowite zwolnienie psa do biegu.

12. Urządzenie według zastrz. 1 — 11, znamienne tem, że pociąganie linek może się odbywać ręcznie lub elektrycznie za pomocą przesuwne go łącznika (60), obracającego się np. około czopa (63), przyczem ruch jego może być ograniczony oddzielną częścią (60a).

13. Urządzenie według zastrz. 1 — 12, znamienne tem, że do ręcznego zwalniania psów do biegu może służyć rękojeść (69) dźwigni, połączonej z łącznikiem (60).

14. Urządzenie według zastrz. 1 — 12, znamienne tem, że do samoczynnego zwalniania psów do biegu służyć może regula-

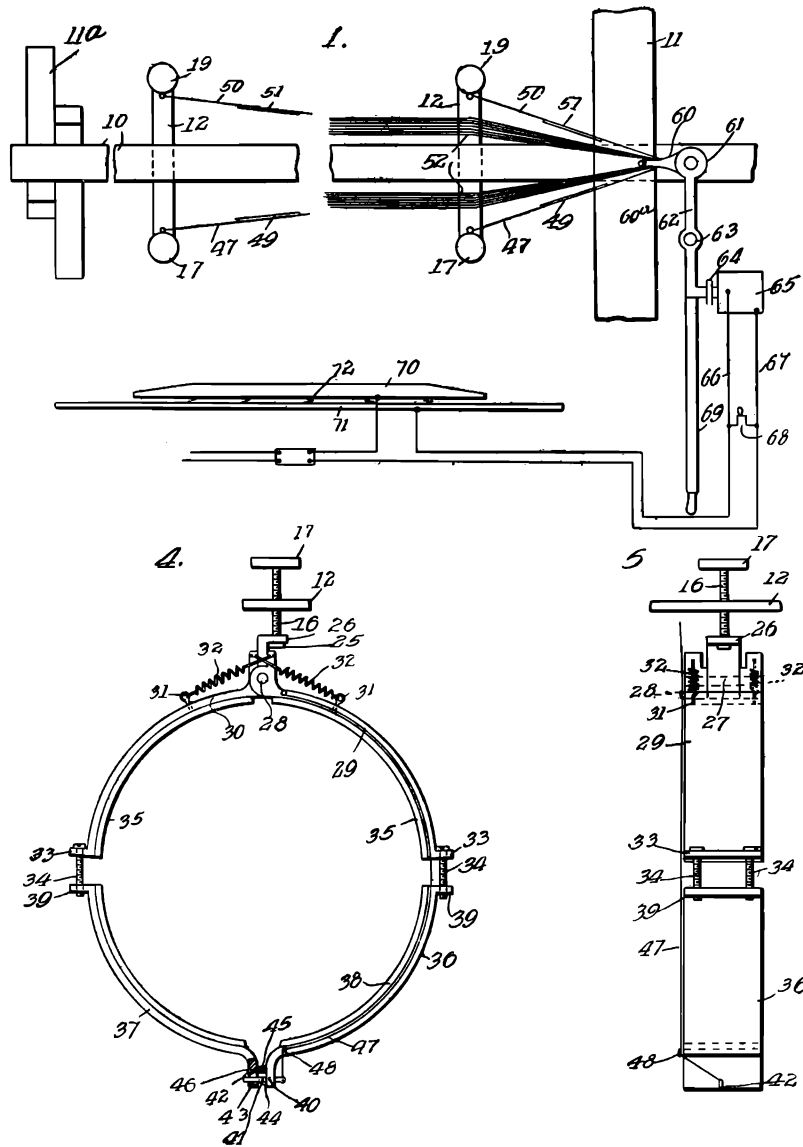
tor elektromagnetyczny (65) z urządzeniem kotwicowem (64), wzbudzanem np. za pomocą wyłącznika (68), włączonego w jeden z przewodów elektrycznych (66, 67).

15. Urządzenie według zastrz. 1—14, znamienne tem, że zwalnianie wszystkich psów może odbywać się jednocześnie przez to, że linki wszystkich urządzeń przytrzymujących schodzą się w jednym łączniku (60), albo też dla każdego psa może być zastosowany osobny łącznik (60), względnie linki te mogą być połączone w grupy, co pozwala na dowolne regulowanie startu.

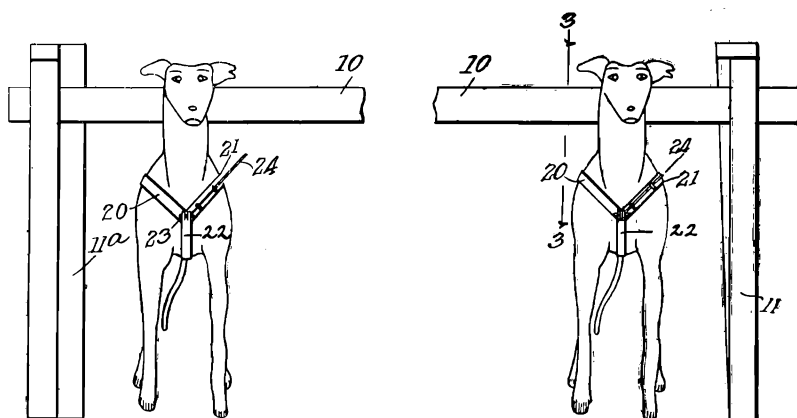
16. Urządzenie według zastrz. 1—15, znamienne tem, że do zwalniania poszczególnych psów, pojedynczo lub w grupach, w różnych lecz określonych chwilach, służyć może samoczynnie wzbudzające urządzenie elektryczne, składające się np. z izolowanych płytek (70, 71), połączonych przewodami (66, 67) ze źródłem prądu i elektromagnesem (65), przyczem płyty te mogą znajdować się w różnych, lecz zgóry określonych miejscach toru na drodze wózka z przedmiotem wabiącym tak, iż wózek przejeżdżając nad płytami powoduje wzbudzenie urządzenia elektromagnetycznego, a zatem uruchomienie urządzenia do pociągania linek, czyli zwolnienia psa lub psów do biegu, co umożliwia przyznanie tak zwanych wyrównań przy biegach.

H a n n a h M a r y S m i t h.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

2.

3.

